

Република Србија
**КОМИСИЈА ЗА ЗАШТИТУ
КОНКУРЕНЦИЈЕ**
Број: 6/0-03-23/2017-11
Датум: 12. јул 2017. године
Београд

Савет Комисије за заштиту конкуренције на основу члана 22. став 2., члана 57. став 1. и 68. став 1. тачка 4) Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС“, број 51/09 и 95/13), члана 192. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), а у вези са чланом 213. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ број 18/2016) и члана 3. и 4. Уредбе о критеријумима за одређивање висине износа који се плаћа на основу мере заштите конкуренције и процесног пенала, начину и роковима њиховог плаћања и условима за одређивање тих мера („Службени гласник РС“, бр. 50/2010), одлучујући у поступку који се води по службеној дужности против привредног друштва „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о., са седиштем на адреси Дунавска бб, Београд, матични број 20113316, које заступа директор Слободан Квргић, ради испитивања дозвољености концентрације која је спроведена иако није одобрена у складу са Законом о заштити конкуренције, на 116. седници одржаној 12. јула 2017. године, доноси

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је концентрација настала стицањем појединачне контроле од стране друштва „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о., са седиштем на адреси Дунавска бб, Београд, матични број 20113316, над друштвом „Alti“ д.о.о., са седиштем на адреси Дунавска бб, Београд, матични број 07980485, спроведена супротно законској обавези прибављања претходног одобрења за спровођење концентрације од Комисије за заштиту конкуренције.

II УТВРЂУЈЕ СЕ да концентрација из става I диспозитива овог решења испуњава услове дозвољености из члана 19. Закона о заштити конкуренције.

III ОДРЕЂУЈЕ СЕ МЕРА ЗАШТИТЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ учеснику на тржишту, друштву „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о., са седиштем на адреси Дунавска бб, Београд, матични број 20113316, у облику обавезе плаћања новчаног износа у висини од 6.718.337,50 (словима: шестмилионседамстоосамнаестхиљадатристатридесетседам и 50/100) динара.

IV НАЛАЖЕ СЕ учеснику на тржишту, друштву „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о., са седиштем на адреси Дунавска бб, Београд, матични број 20113316, да изврши уплату новчаног износа на име мере заштите конкуренције из става III

диспозитива овог решења на рачун Буџета Републике Србије број 840 743224 843 94 модел 97 - са позивом на број: двоцифрени контролни број по моделу 97 – троцифрени број општине, града односно територије – број овог решења.

V ОДРЕЂУЈЕ СЕ РОК учеснику на тржишту, друштву „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о., са седиштем на адреси Дунавска бб, Београд, матични број 20113316, од 3 (три) месеца од дана пријема решења за извршење налога из става IV диспозитива овог решења, под претњом принудног извршења које спроводи пореска управа у складу са прописима којима се уређује наплата пореза.

VI НАЛАЖЕ СЕ учеснику на тржишту, друштву „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о., са седиштем на адреси Дунавска бб, Београд, матични број 20113316, да у року од 5 (пет) дана од дана извршења налога из става V диспозитива овог решења, Комисији за заштиту конкуренције достави доказ о извршеној уплати.

Образложење

1. Ток поступка и предузете радње

Комисија за заштиту конкуренције (у даљем тексту: Комисија) је Закључком председника Комисије број 6/0-03-888/2016-1 од 28. децембра 2016. године покренула поступак по службеној дужности, ради испитивања дозвољености концентрације која је реализована а није одобрена у складу са Законом о заштити конкуренције („Службени гласник РС“ бр. 51/2009 и 95/2013 - у даљем тексту: Закон). Концентрација је настала стицањем појединачне контроле од стране друштва „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о., са седиштем на адреси Дунавска бб, Београд, матични број 20113316 (у даљем тексту: странка у поступку или „Prointer“) над друштвом „Alti“ д.о.о., са седиштем на адреси Дунавска бб, Београд, матични број 07980485 (у даљем тексту: „Alti“).

На основу информација достављених Комисији, а увидом у регистар Агенције за привредне регистре Републике Србије (у даљем тексту: Агенција за привредне регистре или АПР), Комисија је дошла је до сазнања да је друштво „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о., стекло контролу над друштвом „Alti“ д.о.о., тако што је, као власник 50% удела у друштву „Alti“, купило преосталих 50% удела од другог члана овог друштва, тј. од његовог сувласника. Тиме је извршена промена заједничке контроле над друштвом „Alti“ у појединачну контролу над овим друштвом.

Претходно је Комисија у скраћеном поступку, по пријави концентрације, решењем број 6/0-02-146/2015-7 од 13. марта 2015. године, одобрила концентрацију која је настала променом вршилаца заједничке контроле над друштвом „Alti“, на тај начин што је друштво „Prointer“ куповином 50% удела у овом друштву, од његовог дотадашњег сувласника и члана Тихомира Јевтовића (ЈМБГ 0209971782834), постало његов други члан и контролор, чиме су над овим друштвом и свим његовим зависним друштвима, заједничку контролу стекли друштво „Prointer“ и власник преосталих 50% удела, Александар Јевтовић (ЈМБГ 2211968782817).

Увидом у регистар Агенције за привредне регистре, утврђено је да је дана 06. јуна 2016. године донето решење број БД 44936/2016 којим се региструје промена података код друштва „Alti“, на тај начин што се из регистра брише Александар Јевтовић (ЈМБГ 2211968782817) као дотадашњи власник удела од 50% и уписује друштво „Prointer“ као власник 100% удела у друштву „Alti“. Поред тога, решењем Агенције за привредне

регистре број БД 50974/2016 од 23. јуна 2016. године, извршена је промена законског заступника друштва „Alti“, услед промене директора овог друштва, а 27. септембра је извршена промена заступника огранка „ALTI DOO ČAČAK - OGRANAK SKLADIŠTE ALTI BEOGRAD“, са седиштем Дунавска бб, Београд.

Сходно наведеном, основано се претпоставило да ова пословна трансакција, која представља промену облика контроле из заједничке у појединачну, представља концентрацију која је спроведена без одобрења Комисије, односно да друштво „Prointer“ и поред тога што је имало законску обавезу да пријави ову концентрацију Комисији ради њеног одобрења, то није учинило.

На основу јавно доступних података о укупним приходима које су учесници у концентрацији остварили на светском тржишту и тржишту Републике Србије у обрачунској години која претходи години стицања контроле, односно спровођења концентрације, Комисија је утврдила да су учесници у концентрацији остварили приходе предвиђене чланом 61. став 1. тачка 2. Закона, због чега су имали обавезу да пријаве концентрацију.

Комисија је, провером у евиденцији, такође утврдила да јој наведена концентрација, до дана доношења закључка о покретању испитног поступка није пријављена у складу са Законом.

Члан 62. став 1. Закона прописује да Комисија може, по сазнању за спроведену концентрацију, спровести испитивање концентрације која није одобрена у складу са Законом. Дана 28. децембра 2016. године, Председник Комисије донео је Закључак о покретању поступка, ради испитивања да ли спроведена концентрација испуњава услове дозвољености у смислу члана 19. Закона. Истим Закључком позвана су сва лица која располажу подацима, исправама или другим релевантним информацијама, које могу допринети правилном утврђивању чињеничног стања у овом поступку да их неодложно доставе Комисији.

У предметном поступку Комисија је испитивала да ли је у конкретном случају поступљено супротно одредбама члана 63. Закона, као и дозвољеност ове концентрације у складу са чланом 19. Закона, којим је прописано да су концентрације учесника на тржишту дозвољене, осим ако би значајно ограничиле, нарушиле или спречиле конкуренцију на тржишту Републике Србије, а нарочито ако би то ограничавање, нарушавање или спречавање било резултат стварања или јачања доминантног положаја.

У складу са чланом 68. став 1. тачка 4. Закона, учеснику на тржишту одређује се мера заштите конкуренције, у облику обавезе плаћања новчаног износа у висини највише 10% од укупног годишњег прихода, оствареног на територији Републике Србије и обрачунатог у складу са чланом 7. Закона, ако спроведе концентрацију супротно обавези прекида у смислу члана 64. Закона, односно за коју није издато одобрење за спровођење концентрације у смислу члана 65. Закона.

У циљу правилног и потпуног утврђивања чињеничног стања, привредном друштву „Prointer“, закључком бр. 6/0-03-23/2017-5 од 06. јануара 2017. године, наложено је да достави следеће податке:

1) назив, седиште и опис предмета пословања друштва „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о. и друштва „Alti“ д.о.о., као и извод из регистра у којем су регистровани ови подаци;

2) име, адресу, број телефона, број телефакса, адресу електронске поште и положај представника или заступника друштва „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о.;

3) ако је одређена особа за контакт, име, адресу, број телефона, број телефакса, адресу електронске поште и положај те особе, као и адресу на коју ће се достављати сва релевантна документација и акти Комисије за заштиту конкуренције (у даљем тексту: Комисија), при чему особа за контакт мора бити овлашћена за пријем таквих аката;

4) име, адресу, број телефона, број телефакса, адресу електронске поште и оригинално пуномоћје, ако се подаци достављају преко пуномоћника, а у случају да постоји више пуномоћника, одређује се ко је овлашћен за пријем документације и аката Комисије;

5) графички приказ (дијаграм) структуре групе којој припада „Printer IT Solutions and Services“ д.о.о. и/или листу повезаних учесника у концентрацији и повезаних друштава друштва „Printer IT Solutions and Services“ д.о.о., из којег се јасно виде нарочито:

- (1) везе између друштва „Printer IT Solutions and Services“ д.о.о. и његових повезаних друштава,
- (2) везе између друштва „Alti“ д.о.о. и његових повезаних друштава,
- (3) удели које контролна (матична) друштва имају у основном капиталу подређених (зависних) друштава, односно удели које зависна друштва имају у другим зависним друштвима унутар групе повезаних учесника на тржишту (изражени у процентима);

6) списак других учесника на тржишту регистрованих у Републици Србији који се не сматрају повезаним учесницима на тржишту са друштвом „Printer IT Solutions and Services“ д.о.о., у којима друштво „Printer IT Solutions and Services“ д.о.о. и друштво „Alti“ д.о.о. појединачно или заједно имају 10% или више удела у основном капиталу, односно 10% или више акција са правом гласа, уз кратак опис претежне делатности тих учесника на тржишту;

7) списак свих учесника на тржишту регистрованих у Републици Србији који се не сматрају повезаним учесницима на тржишту са друштвом „Printer IT Solutions and Services“ д.о.о., у којима су чланови управних или надзорних одбора овог друштва истовремено чланови управних или надзорних одбора тих учесника на тржишту, уз кратак опис њихове претежне делатности;

8) структуру власништва и облика контроле (појединачна или заједничка контрола) друштва „Alti“ д.о.о., пре и после спровођења концентрације;

9) опис облика спроведене концентрације, којом је друштво „Printer IT Solutions and Services“ д.о.о. стекло контролу над друштвом „Alti“ д.о.о.;

10) копију акта о концентрацији који је био основ за стицање контроле над друштвом „Alti“ д.о.о.;

11) финансијске извештаје друштва „Printer IT Solutions and Services“ д.о.о. и друштва „Alti“ д.о.о., за обрачунску годину која претходи години у којој је спроведена концентрација (2015. година);

12) укупан годишњи приход друштва „Printer IT Solutions and Services“ д.о.о. и друштва „Alti“ д.о.о., остварен на светском тржишту и у Републици Србији (приказан

одвојено за светско тржиште и за тржиште Републике Србије), без пореза на додату вредност и других пореза који се директно односе на друштво „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о. и друштво „Alti“ д.о.о., за три године које претходе години у којој је концентрација спроведена, и то за сваку годину појединачно (2015, 2014. и 2013. годину);

13) листу пет највећих добављача производа, односно услуга друштва „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о. и друштва „Alti“ д.о.о., на релевантном тржишту, укључујући вредност (у еврима и динарима) и обим набавке у 2015, 2014. и 2013. години, и то за сваку годину појединачно;

14) листу пет највећих купаца производа, односно услуга друштва „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о. и друштва „Alti“ д.о.о., на релевантном тржишту, укључујући вредност (у еврима и динарима) и обим продаје у 2015, 2014. и 2013. години и то за сваку годину појединачно;

15) предлог дефиниције релевантног тржишта на којем делују друштва „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о. и друштва „Alti“ д.о.о., у складу са прописом којим се ближе прописују критеријуми за одређивање релевантног тржишта;

16) за свако од релевантних тржишта, следеће податке за 2015, 2014. и 2013. годину:

- (1) за друштво „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о. и друштво „Alti“ д.о.о.: стварну делатност, главне активне пословне јединице, главне робне марке, називе главних производа, односно главних заштићених робних знакова који се користе на сваком од ових тржишта,
- (2) процену укупне величине тржишта у смислу остварене вредности производње и продаје (у еврима и динарима) и њиховог обима (количински израженог), при чему се наводе извори који су се користили за израчунавање укупне величине тржишта,
- (3) обим и вредност продаје (у еврима и динарима), као и процену тржишног удела друштва „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о. и друштва „Alti“ д.о.о.,
- (4) процену тржишног удела, по вредности и обиму, конкурената (укључујући увознике) који имају тржишни удео од најмање 5% на релевантном тржишту у Републици Србији које је предмет разматрања, при чему се наводе извори који су се користили за израчунавање наведеног тржишног удела;
- (5) уколико су друштва „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о. и „Alti“ д.о.о. активна у производњи, процену укупног производног капацитета на нивоу Републике Србије и податке о томе колики део наведеног капацитета се односио на друштва „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о. и „Alti“ д.о.о., колики је био проценат искоришћености капацитета за поменута друштва, као и место и капацитет производних погона на релевантном тржишту за свако од поменутих друштава појединачно;

17) детаљан опис организације мреже дистрибуције и малопродаје производа, односно услуга на релевантном тржишту у Републици Србији, с посебним описом мреже

дистрибуције и малопродаје коју користе друштво „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о. и друштво „Alti“ д.о.о. (властита, уговорна и сл.); опис постојеће сервисне мреже (на пример, одржавање и поправке) и њен значај на таквим тржиштима, с посебним описом сервисне мреже поменутих друштава; податак у којој мери наведене услуге пружају трећа лица, односно учесници на тржишту који припадају истој групацији као и друштва „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о. и „Alti“ д.о.о.;

18) кратак опис структуре тражње за свако од релевантних тржишта, при чему се посебно наводе подаци о стању тржишта, у смислу настајања, ширења, зрелости и слабења тржишта, као и предвиђања нивоа раста тражње;

19) расположиве информације о уласку и изласку са релевантног тржишта и то:

(1) да ли је током последње три године дошло до значајних улазака на релевантно тржиште; уколико то јесте случај, наводе се такви учесници на тржишту и доставља се процена тренутног тржишног удела сваког од њих,

(2) према мишљењу друштва „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о., да ли постоје учесници на тржишту, укључујући оне који тренутно послују искључиво ван тржишта Републике Србије, који би могли да уђу на неко од обухваћених тржишта,

(3) да ли је током последње три године дошло до излазака са релевантног тржишта; уколико то јесте случај, наводи се учесник на тржишту који је изашао са тржишта;

20) уколико друштво „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о. предлаже да Комисија посебно узме у обзир значај истраживања и развоја за дугорочну конкурентност учесника на релевантном тржишту – објашњење природе истраживачко-развојних активности друштава „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о. и „Alti“ д.о.о. на обухваћеним тржиштима, при чему се, по потреби, узима у обзир и следеће:

(1) трендови и интензитет истраживања и развоја на релевантном тржишту, нарочито за друштва „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о. и „Alti“ д.о.о.,

(2) правац технолошког развоја за релевантно тржиште у одговарајућем периоду (укључујући учесталост увођења нових производа односно услуга, развијања нових производа односно услуга, производних процеса, система дистрибуције итд.),

(3) планови за истраживање и приоритети друштава „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о. и „Alti“ д.о.о. за наредне три године;

21) називе удружења у којима су друштва „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о. и „Alti“ д.о.о. чланови;

22) уколико друштво „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о. предлаже да Комисија посебно узме у обзир да ли ће повећање ефикасности услед спровођења концентрације унапредити способност и подстаћи друштва „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о. и „Alti“ д.о.о. да послују тако да подстичу конкуренцију у корист купаца – опис дејстава на ефикасност пословања поменутих друштава и очекиваних користи које ова друштва

предвиђају да ће бити остварене спровођењем концентрације на сваком релевантном тржишту, како за ова друштва, тако и за купце, укључујући смањење трошкова, снижавање цена производа односно услуга, повећање квалитета производа односно услуга, увођење иновација, повећање и проширивање могућности избора производа односно услуга;

23) информацију о томе да ли је пријава концентрације поднета телима надлежним за заштиту конкуренције у другим државама и/или Европској комисији, односно информацију о томе да ли постоји намера за подношење такве пријаве.

Поступајући по овом налогу Комисије, друштво „Prointer“ је 24. јануара 2017. године, поднеском бр. 6/0-03-23/2017-6, доставило део тражених података, истовремено оспоравајући закључак о покретању поступка ради испитивања концентрације број 6/0-03-888/2016-1, тражећи да се поступак обустави, што ће касније бити образложено. Истим поднеском тражено је од Комисије да, уколико сматра да су наводи друштва „Prointer“ неосновани, остави додатни рок за доставу преосталих података.

Комисија је закључком број 6/0-03-23/2017-7 од 03. фебруара 2017. године наложила достављање потребних података и информација за 2013., 2014. и 2015. годину, који нису достављени поднеском бр. 6/0-03-23/2017-6 од 24. јануара 2017. године.

Поступајући по овом налогу Комисије, друштво „Prointer“ је благовремено 22. фебруара 2017. године доставило потребне податке и информације по основу закључка број 6/0-03-23/2017-7 од 03. фебруара 2017. године. Све достављене податке, исправе, изнете процене и наводе друштва „Prointer“ Комисија је ценила код утврђивања битних чињеница, доказа и осталих елемената на којима је засновала своје решење.

Изведеним доказима у досадашњем току поступка покренутог по службеној дужности, и након разматрања и анализе прикупљених података, информација и документације, утврђене су следеће одлучне чињенице, докази и елементи на којима је Комисија засновала своју одлуку.

Након спроведеног испитног поступка и утврђеног чињеничног стања, Комисија је 04. маја 2017. године, упутила друштву „Prointer“ Обавештење о битним чињеницама, доказима и осталим елементима утврђеним у испитном поступку, на којима ће Комисија засновати решење у поступку покренутиим Закључком број 6/0-03-888/2016-1, с позивом да се изјасни у погледу свих навода, утврђених чињеница и доказа, и других закључака датих у Обавештењу. Поводом овог обавештења, друштво „Prointer“ се изјаснило поднеском од 22. маја 2017. године, у којем наводи да странка у поступку остаје при свим наводима из поднеска од 24. јануара 2017. године.

2. Странка у поступку

Друштво „Prointer IT Solutions and Services“ д.о.о. је друштво основано 19. децембра 2005. године, са седиштем у Београду, регистровано у Агенцији за привредне регистре Републике Србије (АПР) под матичним бројем 20113316, регистрована претежна делатност: рачуноводствени, књиговодствени и ревизорски послови, као и пружање услуга из области пореског саветовања (шифра делатности: 6920). Једини члан друштва је физичко лице, Слободан Квргић. Стварна делатност овог друштва која, на основу података достављених у поднеску број 6/0-03-23/2017-8 од 22. фебруара 2017. године, генерише и највећи значај и удео у структури укупно остварених пословних прихода ове компаније, може се најкраће дефинисати као продаја, инсталација, имплементација и одржавање програмских пословних решења за

пословне системе. Овоме треба додати и продају рачунарске опреме која је по својим технолошким карактеристикама у стању, да на ефикасан начин омогући инсталацију претходно поменутих програмских пословних решења.

Овде се првенствено мисли на продају лиценци за пословна програмска решења, међу којима су свакако најпознатији софтвери „SAP“ (Systems, Applications & Products in Data Processing) и „ORACLE“. Њихова имплементација подразумева прилагођавање оригиналних програмских решења практичним потребама и захтевима сваког појединачног клијента, обуку запослених који ће на овим системима радити, као и активности текућег одржавања, у смислу накнадних периодичних прилагођавања и побољшања програмских функција ових система.

Осим софтвера, ово друштво је активно и у области продаје хардвера, као једне од многих активности у циљу формирања система неопходног за имплементацију пословних програмских решења. „Prointer“ је компанија која је самостално развила пословно систематска решења која су имплементирани у готово свим привредним гранама. „Proprint“, „Probilling“, „Aspect“, „Electronic Payment Management System“, као системска решења, користе највеће домаће компаније из свих привредних и индустријских области, органи државне управе, те установе јавног радиодифузног сервиса. За све информационе системе и решења, компанија обезбеђује стручну подршку у облику имплементације, обуке и одржавања у свим сегментима коришћења.

На територији Републике Србије, „Prointer“ поседује следећа зависна друштва. Прво од њих је друштво „Prointer Sistem“ д.о.о., регистровано у Агенцији за привредне регистре Републике Србије 19. децембра 2012. године, под матичним бројем 20884860, са седиштем на адреси Косовска бр. 1 Београд. Претежну делатност овог друштва чини рачунарско програмирање (шифра делатности: 6201), што истовремено представља и његову стварну делатност. Реч је о друштву у коме је једини члан, његов оснивач Слободан Квргић. Друго зависно друштво стицаоца контроле је „Prointer Web“ д.о.о., основано и регистровано у Агенцији за привредне регистре Републике Србије 17. јануара 2008. године, под матичним бројем 20372362, са седиштем на адреси Дунавска бб, Београд. Претежну регистровану и суштинску делатност овог друштва, чији је оснивач и члан са 100% удела у оснивачком капиталу Слободан Квргић, представља неспецијализована трговина на велико (шифра делатности: 4690). Осим на територији Републике Србије „Prointer“ је присутан и у Босни и Херцеговини преко друштва „Prointer Itss d.o.o. Вања Лука“, са седиштем на адреси Милоша Обилића 69/71, Бања Лука, матични број 11129650.

Ова друштва се третирају као један учесник на тржишту у смислу члана 5. Закона.

3. Учесник у концентрацији

Друштво „Alti“ Београд (у даљем тексту: „Alti“ или циљно друштво), је основано 18. маја 1992. године и регистровано у Агенцији за привредне регистре Републике Србије под матичним бројем 07980485. Претежна регистрована делатност друштва је производња рачунара и периферне опреме (шифра: 2620).

Дана 02. фебруара 2017. године извршена је регистрациона промена седишта и назива друштва „Alti“ тако што је Друштво са ограниченом одговорношћу за производњу, промет и услуге „Alti“ Чачак променило назив у Друштво са ограниченом одговорношћу за производњу, промет и услуге „Alti“ Београд, као и седиште, па је уместо дотадашњег седишта друштва на адреси Булевар ослободилаца Чачка 78г, Чачак, седиште друштва на адреси Дунавска бб, Београд.

На територији Републике Србије „Alti“ поседује седам зависних друштава и то: „Rodinia d.o.o. Ћаћак“, „Digital Centar d.o.o. Ћаћак“, „Alti Servis d.o.o. Ћаћак“, „Alti

Retail d.o.o. Čačak“, „Alti express d.o.o. Čačak“, „Expert Invest d.o.o. Čačak“ и „Modo Džungla d.o.o. Preljina“.

Друштво „Digital Centar“ д.о.о, регистровано је у Агенцији за привредне регистре Републике Србије 12. јануара 2005. године, под матичним бројем 20013389. Претежну и стварну делатност овог друштва, чије се седиште налази на адреси Булевар ослободилаца Чачка бр. 78г, Чачак, чини трговина на велико осталим канцеларијским машинама и опремом (шифра делатности: 4666). На истој адреси налазе се и седишта друштва „Alti Servis d.o.o. Čačak“, регистровано у Агенцији за привредне регистре Републике Србије 12. јануара 2016. године, под матичним бројем 21162957 и претежном регистрованом делатношћу поправка рачунара и периферне опреме (шифра: 9511), затим друштва Alti Retail d.o.o. Čačak“, регистровано у Агенцији за привредне регистре Републике Србије 12. јануара 2016. године, под матичним бројем 21162973 и претежном регистрованом делатношћу трговина на мало рачунарима, периферним јединицама и софтвером у специјализованим продавницама (шифра: 4741) и друштва „Alti express d.o.o. Čačak“ које је регистровано у Агенцији за привредне регистре Републике Србије 12. јануара 2016. године, под матичним бројем 21162922 и претежном регистрованом делатношћу остале пратеће делатности у саобраћају (шифра: 5229).

Поред наведених друштва на адреси Булевар ослободилаца Чачка бр. 78г, Чачак, налази се и седиште друштва „Rodinia d.o.o. Čačak“, основаног 05. децембра 2008. године, регистровано у Агенцији за привредне регистре Републике Србије под матичним бројем 20482524, и претежном регистрованом делатношћу трговина на велико електричним апаратима за домаћинство (шифра делатности: 4643). Исту претежну регистровану делатност има и друштво „Modo džungla“ д.о.о. Preljina“, регистровано у Агенцији за привредне регистре Републике Србије 11. августа 2009. године, под матичним бројем 20562137, са седиштем на адреси Живанића пут бб, Прељина, Чачак. Над овим друштвом, „Alti“ врши контролну функцију на индиректан начин, преко свог зависног друштва „Rodinia d.o.o. Čačak“, које је члан са већинским уделом (51%) у оснивачком капиталу друштва „Modo džungla“ д.о.о. Други, мањински члан са уделом од 49% у овом друштву је друштво „Modo Tehnika“ д.о.о. Čačak - у стечају. Посредну контролу на исти начин, односно, преко свог зависног друштва „Rodinia d.o.o. Čačak“, циљно друштво врши и у друштву „Expert Invest“ д.о.о. Čačak“, основаном 23. јануара 2009. године, регистрованом у Агенцији за привредне регистре Републике Србије под матичним бројем 20494395, са седиштем на истој адреси на којој се налази и седиште циљног друштва, док је претежна делатност дефинисана као изградња стамбених и нестамбених зграда (шифра делатности: 4120). Једини члан и оснивач овог друштва је управо друштво „Rodinia d.o.o. Čačak“.

Ова друштва се третирају као један учесник на тржишту у смислу члана 5. Закона.

4. Опис предметне трансакције и оцена постојања концентрације

Трансакција која је предмет испитивања Комисије односи се на куповину 50% удела у привредном друштву „Alti“ од стране друштва „Prointer“, на основу Уговора о преносу удела у привредном друштву „Alti“ закљученог 25. децембра 2015. године, између Александра Јевтовића (ЈМБГ 2211968782817) и друштва „Prointer“. Друштво „Prointer“ је на тај начин постало једини власник друштва „Alti“, будући да је оно већ било његов сувласник, односно власник удела од 50% основног капитала друштва „Alti“.

Друштво „Prointer“ је у поднеску од 24. јануара 2017. године оспорило закључак о покретању испитног поступка од 28. децембра 2016. године наводећи да је наведена

концентрација већ одобрена решењем Комисије број 6/0-02-146/2015-7 од 13. марта 2015. године, сматрајући да за свако додатно стицање удела у друштву није потребно тражити одобрење Комисије, јер Закон то изричито не наводи. Друштво „Prointer“ сматра да је стицањем нових 50% удела у основном капиталу друштва „Alti“ искоришћено право прече куповине у складу са чланом 161. Закона о привредним друштвима. Такође наводи да је концентрација учесника на тржишту извршена „првим Уговором о преносу удела из 2015. године“, за шта је добијено одобрење Комисије, а не „Уговором од 01. јуна 2016. године“ и да се Уговором из 2016. године само користи право прече куповине удела, у складу са Законом о привредним друштвима и Уговором о оснивању друштва.

Друштво „Prointer“, као стичалац контроле се у поднеску позива и на члан 58. Устава Републике Србије у коме се јемчи право на имовину, наводећи да право прече куповине не може бити ограничено ни једним другим Законом, а гарантовано је Уставом Републике Србије и Европском конвенцијом, будући да је право приватне својине неприкосновено и не подлеже ограничењу. Образлажући своје тврдње, странка у поступку наводи да је годину дана након стицања удела у друштву „Alti“, члан друштва „Alti“ - Александар Јевтовић, са којим је друштво „Prointer“ имало заједничку контролу, одлучио да иступи из друштва, те се, у складу са чланом 161. и чланом 162. Закона о привредним друштвима, којим је прописано да преносилац удела има обавезу да пре преноса удела трећем лицу удео прво понуди осталим члановима друштва, прво обратио друштву „Prointer“ са понудом за продају удела у друштву „Alti“. На тај начин је друштво „Prointer“ постало власник 100% удела у друштву у којем је већ имало контролу и у којем је већ одобрена концентрација.

Друштво „Prointer“, као стичалац контроле даље наводи да, с обзиром на то да је приликом прве куповине удела већ стекло контролу над друштвом „Alti“, ова даља промена се не може никако сматрати новом контролом, а још мање концентрацијом, већ искључиво повећањем удела, будући да је анализом Комисије утврђено да концентрацијом ова два друштва не долази до промене стања на тржишту, па је апсолутно свеједно да ли и за који проценат друштво „Prointer“ повећава удео. Друштво „Prointer“ сматра да стицање удела не представља нову концентрацију, јер добијањем сагласности за концентрацију из 2015. године, подносиоцу је, осим што је дозвољено да стекне контролно учешће у друштву, дозвољено и да ступи на место сувласника, односно да има сва законска права која има и сувласник, а то је право прече куповине удела, које му не може бити ограничено. На основу претходно изнетог, као и из наведеног решења о одобрењу концентрације и добијене сагласности странка у поступку наводи да се несумњиво изводи закључак да проценат удела у друштву у конкретном случају уопште није битан.

Друштво „Prointer“ се у својим аргументима позива и на члан 17. став 2. Закона у коме се наводи да ће се сматрати једном концентрацијом две или више трансакција између истих учесника на тржишту, извршених у временском размаку краћем од две године, наводећи да из члана 17. Закона произилази да „спроведено стицање удела не представља концентрацију која подлеже одобрењу јер се ради о другој концентрацији између истих учесника на тржишту у последње две године“.

Друштво „Prointer“ даље сматра да би и 2015. године добило одобрење Комисије за стицање 100% удела у друштву „Alti“ да га је тада тражило, јер је у поменутом решењу из 2015. године констатовано да „хоризонталне концентрације нема јер „Prointer“ није ни на који начин присутан и активан на било ком од дефинисаних тржишта производа (малопродаје аудио/видео производа и потрошачке електронике, тржиште малопродаје рачунара и рачунарских компоненти, укључујући и преносне рачунаре и тржиште малопродаје мобилних телефона и пратеће опреме), већ се бави искључиво продајом лиценци, те не долази до хоризонталног преклапања“. Затим, како

се даље наводи, у решењу из 2015. године је утврђено да нема ни негативних вертикалних ефеката на дефинисаном релевантном тржишту малопродаје рачунара и рачунарских компоненти, укључујући и преносне рачунаре, имајући у виду да на преостала два дефинисана релевантна тржишта подносилац пријаве није ни присутан ни активан. Поред тога, проценат тржишног учешћа друштва „Alti“ на тржишту малопродаје аудио/видео производа и потрошачке електронике износи 16%, на тржишту малопродаје рачунара и рачунарских компоненти 20%, док на тржишту малопродаје мобилних телефона и пратеће опреме износи свега 3%. На основу свих чињеница утврђених у поступку, Комисија је у решењу из 2015. године закључила да реализација предметне концентрације не доводи до значајног спречавања, ограничавања или нарушавања конкуренције на нашем националном тржишту или његовом делу, а нарочито не до стварања или јачања доминантног положаја.

Наводи странке у поступку су неосновани у контексту тврдње да променом облика контроле не долази до „нове“ концентрације. Наиме, оцена ефеката концентрације и њене дозвољености је посебно питање, које ни на који начин не може утицати на то да ли се одређена трансакција квалификује као концентрација у смислу Закона, или не. Међутим, са друге стране, квалификација концентрације као стицање појединачне или као стицање заједничке контроле над циљним друштвом, утиче на оцену ефеката концентрације.

Странка у поступку сматра да се промена удела у друштву „Alti“ одиграла између истих учесника, да је до промене дошло после нешто више од годину дана од дана када је Комисија решењем број 6/0-02-146/2015-7 одобрила концентрацију, да би било апсурдно пријављивати Комисији сваку промену која се деси над уделима у неком друштву поготово у тако малом периоду и између лица која су већ чланови истог друштва. Такође, странка у поступку сматра да се неоснованост поновног пријављивања удела огледа и у хипотетичкој ситуацији да је „Prointer“ стекао 1% удела последњим уговором а не 50% и да у оваквој ситуацији нема никакве разлике између додатног стицања 1% и 50%, јер и са додатних 1% и 50% „Prointer“ има контролу над друштвом „Alti“ исту као и раније, при чему је концентрација већ одобрена решењем број 6/0-02-146/2015-7. На основу тог решења друштво „Prointer“ је стекло контролу над друштвом „Alti“, те стога, као и свега претходно изнетог, странка у поступку предлаже да се поступак обустави.

У свом изјашњењу на Обавештење Комисије о битним чињеницама, доказима и осталим елементима утврђеним у испитном поступку, странка у поступку је остала при свим наводима изнетим у поднеску од 24. јануара 2017. године, напомињући поново да није било основа да Комисија покрене поступак закључком од 28. децембра 2016. године из следећих разлога:

- Комисија је Решењем од 13. марта 2015. године одобрила концентрацију, након детаљног испитивања друштава и њихових позиција на релевантном тржишту, која је настала променом вршилаца заједничке контроле над друштвом „Alti“ и закључила да наведена промена не би изазвала негативне последице на релевантном тржишту, какав је став и заузела у Обавештењу од 04. маја 2017. године. Затим је 25. децембра 2015. године извршена још једна промена над уделима у друштву, тако што је друштво „Prointer“ купило и осталих 50% удела у друштву „Alti“. Између ове две промене је прошло мање од годину дана, па је друштво „Prointer“, позивајући се на члан 17. Закона, сматрало да овакву промену није потребно поново пријављивати;
- Друштво „Prointer“ је истакло да је Комисија у Обавештењу од 04. маја 2017. године навела да се члан 17. Закона не може применити на ову ситуацију, зато

што, иако су у оба случаја исти учесници на тржишту, власници тих учесника су различити и да наведено објашњење Комисије није прихватљиво јер у цитираном члану потпуно јасно и недвосмислено стоји на кога се односи законска норма појашњавајући да се законска норма односи на учеснике на тржишту, што су у овом случају привредна друштва, а не њихови власници. У супротном, ако би се као учесници на тржишту обухватили и власници привредних друштава, онда би требало све чланове Закона примењивати на тај начин, што се у конкретном случају не примењује. Тако би на пример у том случају значило да би приликом рачуњања укупног прихода из члана 61. Закона, требало урачунати и приходе власника привредних друштава која учествују у концентрацији, а које власници друштва остварују по другом основу на пример преко неког другог привредног друштва у којем такође имају неки удео, а које нема везе са предметном концентрацијом. Пошто се укупан приход не рачуна на тај начин, намеће се питање зашто се под „учесницима на тржишту“ у члану 17. Закона подразумевају и власници привредних друштава, док се у члану 61. Закона термин односи само на привредна друштва, не и њихове власнике.

- Затим, странка у поступку истиче да је у Обавештењу наведено да се „члан 17. Закона не примењује на трансакције између истих учесника на тржишту када Комисија, као концентрацију одобри бар једну од више трансакција које се реализују, а након одобрења уследи реализација осталих трансакција које представљају стицање контроле над другим учесником на тржишту“, односно да се у Закону нигде не спомиње да се прави разлика између одређених трансакција, нити да постоје неки изузеци у којима се члан 17. не примењује. У том смислу истиче да су наводи Комисије паушални и необјашњени, те да не постоји ниједан разлог да се Закон у конкретном случају примењује другачије него што је написан. Основно и примарно правило тумачења норми јесте језичко тумачење, а тек у недоумици се норме тумаче и другим методама. Уколико на конкретан случај применимо језичко тумачење, долазимо до закључка да је била у питању једна концентрација.
- Друштво „Prointer“ наводи да се циљним тумачењем норми може закључити да је интенција законодавца била да заштити тржиште и да обезбеди казне/мере за оне који намерно нарушавају тржишну равнотежу, а како тржиште ниједног тренутка не само што није било угрожено, него готово да није било никаквог ефекта концентрације на тржиште, покретање овог поступка је било сувишно од самог почетка, у прилог чему говори иста дефиниција релевантног тржишта у Обавештењу од 04. маја 2017. године и у Решењу од 13. марта 2015. године.
- Странка у поступку даље наводи да је Комисија дошла до погрешног закључка да су се стекли услови за одређивање мере заштите конкуренције из члана 68. став 1. тачка 4. Закона, јер уколико се утврди да је друштво „Prointer“ било у обавези да пријави концентрацију и пропустило то да учини, Комисија је требало да благовремено одреди плаћање процесних пенала, што је предвиђено чланом 70. став 1. тачка 3. Закона, а не меру заштите конкуренције. Будући да Комисија није одредила плаћање процесних пенала у складу са чланом 70. став 4. Закона, у коме је наведено да мера плаћања процесног пенала не може да се одреди нити наплати протеком једне године од дана пропуштања радње из става 1. овог члана, Комисија је преклудирана да ову меру одреди.

- Даље је истакнуто да уколико Комисија сматра да је у датој ситуацији друштво „Prointer“ требало да пријави концентрацију и да је концентрација спроведена без одобрења Комисије, свакако нема места примени мере заштите конкуренције. Наиме, у члану 68. став 1. тачка 4. Закона је прописано да ће се учеснику на тржишту одредити мера заштите конкуренције у облику обавезе плаћања новчаног износа у висини највише 10% од укупног годишњег прихода оствареног на територији Републике Србије и, обрачунаог у складу са чланом 7. овог Закона ако спроведе концентрацију супротно обавези прекида у смислу члана 64. овог закона, односно за коју није издато одобрење за спровођење концентрације у смислу члана 65. овог закона, док је у члану 65. став 2. Закона предвиђено да ако Комисија не донесе решење у поступку испитивања концентрације по службеној дужности у року из члана 62. став 4. овог закона, сматра се да је концентрација одобрена. Чланом 62. став 4. Закона је предвиђено да је Комисија дужна да донесе решење у поступку испитивања концентрације у року од четири месеца од дана покретања поступка по службеној дужности. Како је од дана покретања поступка прошло више од четири месеца, а решење није донето, сматра се да је концентрација одобрена истеком наведеног рока, те сходно томе нема места примени мере заштите конкуренције, када је концентрација одобрена. У складу са претходно изнетим друштво „Prointer“ предлаже да „Комисија донесе и формално решење којим се концентрација одобрава или да Закључак о покретању испитног поступка одбије“.
- Уколико Комисија утврди да је одређивање мере заштите конкуренције у овом предмету оправдано, странка у поступку напомиње да постоји низ олакшавајућих околности и чињеница које утичу на одређивање минималне висине, начина и рокова плаћања обавезе по основу мере заштите конкуренције. Наводи се да није постојала намера друштва „Prointer“ да на било који начин утиче на конкуренцију на тржишту, већ да је куповином удела у друштву „Alti“ искључиво искоришћено право прече куповине. Пошто је концентрација спроведена у кратком временском размаку у односу на концентарцију одобрену Решењем од 13. марта 2015. године, друштво „Prointer“ је, сходно тумачењу члана 17. став 2. Закона, сматрало да не постоји било који разлог да се друга концентрација заједно са првом не сматра једном концентрацијом, поготово с обзиром на то да је утврђено да концентрација ова два привредна друштва нема негативних утицаја на тржиште. Даље се наводи да друштво „Prointer“ није имало намеру нити је желело да утиче на релевантно тржиште или да избегне пријављивање концентрације, већ се само налазило у стварној и правној заблуди у погледу тумачења Закона, те стога сматра да би сврха прописивања мере заштите конкуренције била постигнута када би се обавеза плаћања одредила евентуално у износу редовних трошкова поступка који би били одређени да је друштво „Prointer“ пријавило концентрацију.

Наводи друштва „Prointer“ којим је оспорило закључак о покретању испитног поступка од 28. децембра 2016. године, износећи став да је ова концентрација већ одобрена решењем, су неосновани, из следећих разлога. Пре свега, Комисија напомиње да странка у поступку у свом изјашњењу на Обавештење Комисије број 6/0-03-23/2017-9 није оспорила чињенично стање које је Комисија утврдила, нити је указала на било какву повреду поступка, већ је другачије тумачила утврђено чињенично стање.

Као што је већ напоменуто, Комисија је решењем број 6/0-02-146/2015-7 од 13. марта 2015. године, одобрила концентрацију која настаје стицањем заједничке контроле над друштвом „Alti“, коју ће друштво „Prointer“ вршити са физичким лицем

Александром Јевтовићем (ЈМБГ 2211968782817), другим чланом друштва „Аlti“. Комисија овим решењем друштву „Prointer“ није одобрила стицање појединачне (самосталне) контроле над друштвом „Аlti“, не само зато што то у пријави концентрације није ни тражено, као што наводи „Prointer“, већ и зато што из акта о концентрацији и осталих достављених аката и навода, произлази да се у конкретном случају стиче и успоставља заједничка контрола. Подносилац пријаве, овде друштво „Prointer“, у пријави и прилозима пријаве је тада навео да се концентрацијом стиче заједничка, а не појединачна контрола, с обзиром на то да је тада стекао 50% удела у друштву „Аlti“ и 50% гласачких права, а не 100% или 50%+1 удела ни гласачких права. Законом је одређено у којим случајевима настаје концентрација учесника на тржишту, при чему сам појам и суштина концентрације увек подразумева стицање контроле, док је куповина удела само један од начина на који се може стећи контрола. Контролу над другим учесником на тржишту може имати и учесник који има мање од 50% удела, што зависи нарочито, али не искључиво, од тога како су уређена питања у вези органа друштва, њиховог именовања и разрешења, начина одлучивања, као и њихових надлежности и одговорности, и томе слично.

Одредбама које регулишу право прече куповине уређују се односи сувласника удела, који за Комисију, у конкретном случају, нису били од значаја. У ситуацији да је „Prointer“, пре предметне трансакције, већ имао успостављену појединачну контролу над циљним друштвом, даља куповина удела у било ком проценту, не би представљала нову концентрацију у смислу Закона, а сагласно томе не би постојала ни обавеза пријаве такве трансакције Комисији ради одобрења.

Међутим, у свим случајевима промене облика контроле, дефинисане у члану 5. став 2. Закона, услед „преласка“ из заједничке у појединачну контролу над циљним друштвом (или обрнуто), долази до нове концентрације у смислу чл. 17. ст. 1. тач. 2. Закона, која, у случају испуњења услова из члана 61. Закона, мора бити пријављена Комисији ради одобрења у року из члана 63. став 1. Закона. Чланом 17. став 1. тачка 3) Закона дефинисан је још један случај концентрације којом се успоставља заједничка контрола – заједничким улагањем два или више учесника на тржишту којим се ствара нови учесник – заједнички контролисан од својих оснивача.

Контролу над друштвом „Аlti“ сада врши један учесник на тржишту (друштво „Prointer“), а не два учесника („Prointer“ и Александар Јевтовић), као у претходном периоду, што значи да је извршена промена контроле из заједничке у појединачну контролу над друштвом „Аlti“. Правни основ спровођења, односно акт о концентрацији, јесте Уговор о преносу удела у привредном друштву „Аlti“, закључен 25. децембра 2015. године (а не 01. јуна 2016. године, како наводи странка у поступку) између дотадашњег члана и сувласника 50% циљног друштва, Александра Јевтовића у својству продавца и друштва „Prointer“ у својству купца преосталих 50% удела у циљном друштву. На основу тог Уговора, дана 06. јуна 2016. године, према расположивим подацима из АПР-а, извршена је промена уписа у вези са власништвом удела. Реализацијом Уговора дошло је до промене квалитета контроле над циљним друштвом из дотадашње заједничке у појединачну контролу коју сада самостално врши друштво „Prointer“. Комисија напомиње да је обавеза подношења пријаве концентрације (стицање „додатних 50% удела“) настала управо закључењем уговора од 25. децембра 2015. године.

У складу са праксом Комисије и општеприхваћеном упоредном праксом, овакве трансакције се сматрају концентрацијом, због чега је Комисија и закључила да је друштво „Prointer“ спровело концентрацију коју није пријавило Комисији, и поред постојања обавезе пријаве, и чије спровођење Комисија није одобрила. Комисија стицање преосталих 50% удела у друштву „Аlti“ не може да сматра „сваким додатним стицањем удела у друштву“, јер се у конкретном случају ради о стицању контролног

учешћа у друштву „Alti“, због чега и настаје нова концентрација. „Додатним стицањем“ би се сматрало оно додатно стицање удела након стечене појединачне контроле коју Комисија претходно одобри.

Смањење броја контролних учесника (који врше заједничку контролу) сматра се концентрацијом, уколико са на тај начин заједничка контрола мења у појединачну контролу (нпр. када један од учесника купи учешће од једног или више других контролних учесника, односно када један контролни учесник стекне учешће које је раније имао други учесник или учешћа која су имали други учесници). Ова промена се најлакше уочава на примеру када контролни учесник у другом учеснику на тржишту (са 50% учешћа у његовом основном капиталу) постане једини власник контролисаног учесника, тј. када повећа своје учешће на 100%. Пракса Комисије је у том смислу јасна и недвосмислена, што се може видети из неколико решења, која су објављена на интернет сајту Комисије: решење број 6/0-02-359/2013-5 од 19. јуна 2013. године (Blok 67 GmbH/Нуро Alpe-Adria-Beteiligungen GmbH); решење број 6/0-02-325/2015-7 од 5. маја 2015. године (Al Dahra International Investment LLC UAE/Al Dahra Rudnap d.o.o. Beograd RS/Rudnap Group AD RS); решење број 6/0-02-427/2016-5 од 17. јуна 2016. године (Johnson Controls Automotive S.r.l Италија/JCMM Automotive d.o.o. Србија/Plastic Components and Modules Automotive S.P.A. Италија); решење број 6/0-02-713/2016-8 од 5. децембра 2016. године (ABC Startside AS Норвешка/Telenor ASA Норвешка/ABC Tech Ltd Тајланд).

Оваква пракса постоји и у Европској унији, у чијем се праву промена из заједничке у појединачну контролу сматра концентрацијом. У Обавештењу Европске комисије о надлежностима према Уредби Савета (ЕЗ) бр. 139/2004 о контроли концентрација између учесника на тржишту, је наведено да ако стицање контроле настаје променом из заједничке у индивидуалну контролу, стицалац појединачне контроле преузима контролу од другог учесника на тржишту (сувласника удела). У таквој ситуацији, учесницима у концентрацији се сматрају стицалац појединачне контроле и учесник на тржишту над којим се стиче контрола.¹ Европска комисија је већ у одлуци којом је одобрена концентрација у предмету ICI / TIOXIDE² донетој 1990. године (правила о концентрацијама усвојена су 1989. године), потврдила да се промена из заједничке у појединачну контролу сматра концентрацијом. Европска комисија је у овом предмету указала на то да се одлучујући утицај на вођење послова другог учесника на тржишту који самостално остварује један учесник на тржишту (појединачна контрола) значајно разликује од таквог утицаја који на другог учесника на тржишту остварују заједно два или више учесника на тржишту (заједничка контрола). Сматра се да лица која заједнички контролишу неког учесника на тржишту морају да воде рачуна о потенцијално различитим интересима других контролних лица, за разлику од ситуације када се самостално врши контрола, а да се стицањем појединачне контроле над тим контролисаним учесником мења структура тог учесника на трајној основи, због чега се стицање појединачне контроле и цени као нова концентрација. Стога је оправдан став Комисије да стицање преосталих 50% удела у друштву „Alti“ представља нову концентрацију.

Потврду да предметна концентрација представља нову концентрацију и да Комисија поступа у складу са прописима пружа и Уредба о садржини и начину подношења пријаве концентрације („Службени гласник РС“, број 5/2016), која уводи могућност подношења пријаве у скраћеном облику. Према овој уредби, у члану 6. став

¹ Вид. т. 83, 89 и 138. Обавештења Европске комисије о надлежностима према Уредби Савета (ЕЗ) бр. 139/2004 (Commission Consolidated Jurisdictional Notice under Council Regulation (EC) No 139/2004 on the control of concentrations between undertakings), *O.J.*, бр. С. 95/2008).

² Вид. одлука у предмету бр. IV/M. 23, од 28.11.1990. године.

1. тачка 3, учесник на тржишту може да поднесе пријаву концентрације у скраћеном облику ако стекне појединачно право контроле над учесником на тржишту над којим већ има заједничку контролу. То значи да таква трансакција јесте концентрација, као и да учесник у таквој концентрацији има обавезу пријаве, а да је овом уредбом само уведена могућност подношења скраћене пријаве. Овакву могућност пружа и право ЕУ, које уводи при томе и могућност да се таква концентрација оцењује у скраћеном поступку, с обзиром на то да се у тим случајевима по правилу ради о концентрацијама које не нарушавају конкуренцију.

Међутим, то не значи да оцена ефеката тих концентрација не треба да се врши, као што указује странка у поступку, јер се једино након оцене ефеката може тврдити да ли нека концентрација нарушава конкуренцију или не. Исто тако се и оцена предметне концентрације мора вршити у предвиђеном поступку оцене концентрације, управо из разлога што је извршена промена структуре (власништва) друштва „Alti“ и последично промена контроле над овим друштвом. Због тога се не могу прихватити наводи странке у поступку да је покретање поступка сувишно, с обзиром на то да спровођење предметне концентрације нема ефекте на конкуренцију. Поред тога, што се тиче циљног тумачења норми, Комисија напомиње да је циљ и предмет овог закона одређен у члану 1. истог, што увек треба имати у виду када је у питању циљно тумачење норми. Нетачан је и произвољан став странке у поступку да је интенција законодавца била да заштити тржиште и да обезбеди казне/мере за оне који намерно нарушавају тржишну равнотежу, са додатним наводима да у конкретном случају тржиште не само да није било угрожено већ готово да није било никаквог ефекта концентрације на истом. Осим тога, да ли је, или не, спровођењем одређене концентрације могло доћи или је дошло до спречавања, ограничавања или нарушавања конкуренције на тржишту Републике Србије процењује само Комисија у поступку и под условима прописаним Законом. Другим речима, Закон не познаје могућност самопроцене ефеката и дозвољености концентрације од стране учесника у концентрацији, већ је то у искључивој надлежности Комисије.

При томе, Комисија напомиње да у Закону није нигде написано да „предметна концентрација заједно са претходном, чини једну концентрацију“ (како наводи странка), због чега се не могу прихватити наводи странке да Комисија не примењује Закон у пракси на све случајеве. Претходно наведене одлуке из праксе Комисије у вези са променом из заједничке у појединачну контролу управо показују доследност у поступању Комисије и потврђену праксу у примени Закона да се предметна трансакција сматра концентрацијом.

Комисија не може да примени члан 17. став 2. Закона на концентрацију која је предмет испитивања, јер се не ради о трансакцијама које се реализују између истих учесника на тржишту: у концентрацији коју је Комисија одобрила, учесници су били друштво „Prointer“ и друштво „Alti“, с тим што је друштво „Alti“ тада било у власништву два физичка лица (Александар Јевтовић и Тихомир Јевтовић), док су у предметној концентрацији учесници такође друштво „Prointer“ и друштво „Alti“, али је сада друштво „Alti“ у власништву друштва „Prointer“ и физичког лица Александра Јевтовића. С обзиром на то да су у овим концентрацијама били различити власници друштва „Alti“, не може се говорити о трансакцији која се реализује између истих учесника на тржишту. Осим тога, и акти о концентрацији су различити. Члан 17. став 2. Закона примењује се на трансакције између истих учесника на тржишту које се одвијају у више фаза у оквиру Законом прописаног временског периода. У тим случајевима Комисија у свом решењу одобрава последњу у низу трансакција, тако да стање на тржишту одговара стању утврђеном у диспозитиву решења.

У контексту предметне трансакције, члан 17. став 2. Закона био би примењив да је друштво „Prointer“ у пријави прве концентрације од 09. фебруара 2015. године,

изјавило намеру да, након првобитног стицања удела од 50%, стекне већински односно стопостотни удео у циљном друштву „Alti.“ У том случају, Комисија би оцењивала целу трансакцију унапред и, након добијеног одобрења Комисије, друштво „Prointer“ би могло, у року од две године од првобитног стицања, да стекне већински односно стопостотни удео у друштву „Alti,“ без потребе за поновним пријављивањем концентрације. Суштина члана 17. став 2. Закона у овом контексту је управо да омогући учесницима на тржишту да унапред пријаве намеру стицања појединачне контроле, пре него што успеју такву намеру и да остваре. Оваква могућност је уведена у европским и српским прописима превентивно због сложених трансакција, у којима стицалац стиче контролу над циљним друштвом у више фаза (што је често случај, нпр. код преузимања акционарских друштава).

Да је, дакле, друштво „Prointer“ у својој пријави концентрације од 09. фебруара 2015. године, пријавило намеру да стекне појединачну (а не само заједничку) контролу над друштвом „Alti“, Комисија би на основу те пријаве могла да одобри такво стицање појединачне контроле, које би могло да се одвије у две или више фаза, у року од две године од првог стицања удела. Међутим, друштво „Prointer“ није пријавило такву намеру, већ само намеру да преузме 50% удела у друштву „Alti“ и стицање заједничке контроле са преосталим власником удела, Александром Јевтовићем.

Што се тиче навода друштва „Prointer“ да је Комисија дошла до погрешног закључка да су се стекли услови за одређивање мере заштите конкуренције из члана 68. став 1. тачка 4) Закона, исти су потпуно неосновани. Странка у поступку наводи да, уколико се утврди да је „Prointer“ био у обавези да пријави концентрацију те да је то пропустио да учини, Комисија је требало да благовремено одреди плаћање процесних пенала, што је предвиђено чланом 70. став 1. тачка 3. Закона, а не меру заштите конкуренције, што је потпуно погрешно. Наиме, мера процесног пенала се у случају концентрација одређује за кашњење у подношењу пријаве концентрације. Према члану 70. став 1. тачка 3) Закона учеснику на тржишту се може одредити мера процесног пенала ако не поднесе пријаву концентрације у року из члана 63. став 1. овог закона. У конкретном случају се не ради о кашњењу у подношењу пријаве концентрације већ, како произилази из утврђеног чињеничног стања, о спровођењу концентрације за коју није издато одобрење Комисије. Самим тим потпуно је неоснован и навод друштва „Prointer“ да је „Комисија преклудирана да одреди меру проценог пенала“, пошто из свега претходно изнетог произилази да Комисија у конкретном случају, услед чињенице да пријава концентрације уопште није ни поднета, ову меру не може ни да одреди.

У члану 68. став 1. тачка 4) Закона се наводи да се учеснику на тржишту одређује мера заштите конкуренције, у облику обавезе плаћања новчаног износа у висини највише 10% од укупног годишњег прихода оствареног на територији Републике Србије и, обрачунатог у складу са чланом 7. овог закона, ако спроведе концентрацију супротно обавези прекида у смислу члана 64. овог закона односно за коју није издато одобрење за спровођење у смислу члана 65. овог закона. Према томе, за одређивање мере заштите конкуренције суштина је у томе да је концентрација спроведена и да није издато одобрење за њено спровођење, а Закон јасно наводи каква се мера у том случају изриче.

Наводи друштва „Prointer“ који се односе на протек времена су такође неосновани. У погледу рока од четири месеца за доношење одлуке од дана доношења закључка о покретању поступка, Комисија истиче следеће. Чланом 61. Закона прописани су случајеви у којима концентрација мора бити пријављена Комисији, у року дефинисаном чланом 63. став 1. Закона, а ради оцене и претходног одобрења спровођења. Када се у конкретном случају ради о концентрацији која мора бити пријављена Комисији, учесници у концентрацији имају обавезу, прописану чланом 64.

Закона, да прекину њено спровођење до доношења решења Комисије. У том случају поступак пред Комисијом покреће се захтевом странке, односно учесника у концентрацији који захтев подноси сагласно обавези прописаној чланом 63. став 3. Закона. У поступку покренутом по захтеву странке – пријавом концентрације, Комисија може одлучити у скраћеном поступку, уколико су испуњени услови из члана 37. Закона. Рок од месец дана, од дана пријема потпуне пријаве, за одлучивање у том случају, прописан је чланом 65. став 1. Закона. Међутим, у поступцима покренути пријавом концентрације у којима нису испуњени услови из члана 37. Закона, односно у којима није могуће донети решење у скраћеном поступку, Комисија, на основу члана 62. став 2. Закона, пријављену концентрацију испитује у поступку по службеној дужности. Закључак о покретању поступка испитивања пријављене концентрације доноси председник Комисије, најкасније у року прописаном за доношење решења у скраћеном поступку (месец дана од дана пријема потпуне пријаве). Рок за доношење решења, у поступку иницијално покренутом по захтеву странке – подносиоца пријаве концентрације, у коме је на основу члана 62. став 2. Закона донет закључак о испитивању концентрације по службеној дужности, прописан је чланом 62. став 4. Закона – четири месеца од дана покретања поступка по службеној дужности. Уколико Комисија не донесе решење по пријави концентрације у року из члана 65. став 1. Закона, не покрене у том року поступак по службеној дужности, како је претходно описано, или у року од четири месеца од дана покретања поступка по службеној дужности, пријављена концентрација би се сматрала одобреном у смислу одредбе члана 65. став 2. Закона.

У предметном поступку, ни рокови ни поступање Комисије, као ни претпоставка одобрења концентрације, како је претходно описано, нису примењиви. Наиме рокови прописани чланом 65. став 1. и чланом 62. став 4. Закона примењиви су, истовремено обавезују Комисију, само у случају када је поступак покренут на захтев странке – подносиоца пријаве концентрације. Ово је и логично и оправдано законско решење с обзиром на то да учесници у концентрацији, који подношењем пријаве уредно испуњавају своју законску обавезу, имају оправдан и јасан пословни интерес да Комисија одлучи о њиховој пријави у року у коме и смисао и циљ конкретне трансакције остају без икаквих промена. При томе је небитно да ли ће коначним решењем Комисије пријављена концентрација бити одобрена или не. У сваком случају, уз поштовање обавезе прекида спровођења пријављене концентрације до доношења решења Комисије, учесници у концентрацији неће учинити повреду конкуренције чак и ако би коначним решењем пријављена концентрација била забрањена – односно захтев за одобрење одбијен.

Потпуно другачија правна ситуација настаје у случају покретања поступка испитивања концентрације по службеној дужности када је та концентрација спроведена без претходног одобрења Комисије, а у време спровођења постојала је обавеза учесника да предходно поднесу пријаву у смислу одредби чл. 61. и 63. Закона. Предмет тог поступка је између осталог и испитивање: да ли је у конкретном случају дошло до повреде конкуренције на релевантном тржишту, што ће бити случај уколико нису испуњени услови дозвољености из члана 19. Закона, односно уколико је спроведеном концентрацијом ограничена, нарушена или спречена конкуренција на тржишту. Уколико би се у поступку утврдило постојање повреде конкуренције, која обухвата и све случајеве када концентрација и да је била благовремено пријављена не би била одобрена без посебних услова - у смислу члана 66. Закона, то би истовремено значило да учесници у концентрацији нису повредили само законску обавезу подношења пријаве Комисији и прекида спровођења концентрације, већ су истовремено повредили и конкуренцију. При таквом исходу поступка покренутог по службеној дужности стекли би се услови и за примену члана 67. Закона, односно за

одређивање мере деконцентрације. Потпуно је јасно да се у оваквом поступку странка налази у истом процесно/статусном положају као и странке против којих је покренут поступак ради испитивања повреде конкуренције. Чињеница да, због предмета испитивања и одговора на питање: да ли је повређена само законска обавеза пријаве и прекида спровођења концентрације, или је истовремено повређена и конкуренција, исход поступка може бити различит у односу на могуће исходе поступка испитивања повреде конкуренције покренутог на основу члана 35. Закона, не утиче на другачији процесни статус учесника у концентрацији која се, под описаним околностима, испитује по службеној дужности. Из претходно наведеног јасно следи да се ни рокови за одлучивање у таквом поступку не могу разликовати од рокова у којима Комисија одлучује у поступку испитивања повреда конкуренције, а то даље значи да се рокови прописани чланом 65. став 1. и чланом 62. став 4. у овој управној ствари не примењују.

Из напред изнетог утврђеног чињеничног стања произилази да предметна трансакција представља концентрацију у смислу чл. 17. ст.1. тач. 2. Закона.

Одредбом члана 63. ст. 3. Закона прописано је да пријаву концентрације подноси учесник који стиче контролу, а у конкретном случају то је друштво „Prointer“, које има обавезу пријаве с обзиром на то да су испуњени услови прописани чланом 61. ст. 1. тач. 2. Закона. Наиме, из података о приходима и из финансијских извештаја учесника концентрације произилази да је друштво „Prointer“, у години која претходи години у којој је концентрација спроведена (2014. година), остварило приход од 1.900,464.000,00 динара (око 15,7 милиона ЕУР), а друштво „Alti“ 8.600.894.000,00 динара (око 71,1 милиона ЕУР) .

Такође из утврђеног чињеничног стања произилази да је предметна концентрација спроведена а да претходно није одобрена, као што је Комисија основано претпоставила код покретања овог поступка и што је детаљно образложено претходно у делу образложења о покретању поступка.

5. Релевантна тржишта и оцена ефеката

За потребе дефинисања релевантног/релевантних тржишта производа (робе/услуга), стицалац контроле је предложио да се она дефинишу на исти начин као и решењу Комисије број 6/0-02-146/2015-7 од 13. марта 2015. године, што је Комисија прихватила. У складу са претходно изнетим релевантна тржишта производа за потребе предметне концентрације дефинисана су као:

- тржиште малопродаје аудио/видео производа и потрошачке електронике;
- тржиште малопродаје рачунара и рачунарских компоненти, укључујући и преносне рачунаре;
- тржиште малопродаје мобилних телефона и пратеће опреме.

Основна делатност по основу које друштво „Prointer“ остварује пословне приходе је продаја, инсталација, имплементација и одржавање програмских пословних решења за пословне системе, са једне стране и продаја рачунарске опреме која прати инсталацију програмских пословних решења, са друге стране. Поред тога, компанија остварује пословне приходе и по основу продаје и имплементације сопствених програмских решења, пружања услуга штампања, сервиса штампача и књиговодствених услуга. Производи и услуге по основу којих друштво „Prointer“ остварује пословне приходе могли би се поделити у три групе:

- Лиценце, имплементација, обука и одржавање за software – компанија врши продају лиценци за пословна програмска решења, од којих су најзначајнији SAP

и ORACLE, врши њихову имплементацију (за сваког појединачног клијента се програмска решења прилагођавају његовим специфичним потребама), обучава запослене раднике клијента који ће радити на овим програмским решењима и даје подршку одржавања пословног система у смислу накнадног побољшања функционисања система и прилагођавања појединих позиција система. Компанија је развила и сопствени software „Bellevue“, који има своју употребу у угоститељству. Развијена су два програмска решења, за хотеле и ресторане. Програм омогућава праћење комплетног пословања – резервација, коришћења услуга, наплате и друго.

- компанија врши продају hardware-а у склопу формирања система везаног за имплементацију пословних програмских решења или као добављач за појединачне набавке техничке опреме од стране својих клијената правних лица;
- поред наведених основних делатности, „Prointer“ нуди услуге „Printing-a“ и „Billing-a“ за своје клијенте, услуге сервиса штампача, продаје тонера као и услуге књиговодства.

Основна делатност по основу које је предузеће „Alti“ остваривало своје приходе у временском периоду 2013-2015. године је продаја робе у малопродајним објектима. Друштво је на дан 31.12.2015. године имало у свом саставу 107 малопродајних објеката који се налазе на читавој територији Републике Србије и три Web shop-а. Географска покривеност малопродајним објектима је усклађена са тржишним принципима везаним за потребе потрошача. Највећа заступљеност је у Београду, потом у другим већим градовима, као и у мањим местима у Србији. Асортиман робе који се продаје у малопродајним објектима и Web shop-овима је преко 20.000 артикала који би се могао поделити у четири основне групе:

- аудио/видео опрема и потрошачка електроника (AViCE), где су неке од најпознатијих робних марки: Canon, Nikon, Sony, LG, Samsung, Beko;
- рачунари и рачунарске компоненте укључујући и преносне рачунаре (СНiМС), где су неке од најпознатијих робних марки: Acer, Asus, Dell, HP,Lenovo;
- мобилни телефони и пратећа опрема (PH), где су неке од најпознатијих робних марки: Alcatel, Apple, Huawei, Lenovo, Samsung, ZTE;
- остала роба (ауто-мото опрема, алати, спортска опрема, играчке и други артикли који представљају допуну асортимана и вредносно учествују у малом проценту у односу на остале артикле).

Када је реч о дефинисању релевантног тржишта производа у географском смислу, подносилац пријаве је предложио да се оно дефинише на националном нивоу, односно као тржиште Републике Србије, што је Комисија прихватила. Чињеница је наиме, да је у својој досадашњој пракси, увек када се радило о концентрацијама у којима су њихови учесници били активни у области предметне малопродаје, Комисија је релевантно тржиште производа третирала као локално и дефинисала га на нивоу појединачних градова, односно општина у којима се дотична малопродајна делатност и обавља. Овакав поступак је у свим таквим случајевима био неопходан ради анализе потенцијалних хоризонталних ефеката, који би евентуално настали реализацијом ових концентрација, а које су биле предмет одлучивања Комисије. Међутим, у конкретном случају, стицалац контроле, ни на који начин неће ојачати своју тржишну позицију ни на једном од раније дефинисаних релевантних тржишта производа (тржиште малопродаје аудио/видео производа и потрошачке електронике, тржиште малопродаје рачунара и рачунарских компоненти, укључујући и преносне рачунаре и тржиште малопродаје мобилних телефона и пратеће опреме). Друштво „Prointer“ искључиво се

бави продајом лиценци за постојећа пословна програмска решења и развојем сопствених софтверских система, које заједно са набављеним (купљеним) хардверима пласира, у највећој мери великим корпоративним системима, којима су овакви програмски пакети неопходни у њиховом свакодневном пословању. То даље значи, да ће на свим дефинисаним релевантним тржиштима производа, стицалац контроле једноставно „преузети“ постојеће тржишно учешће циљног друштва, што неће довести ни до каквог хоризонталног „преклапања“, које би се огледало у јачању тржишног удела стицалоца контроле на било ком од ових тржишта. Због свега претходно изнетог, Комисија је оценила да предметна концентрација неће произвести никакве хоризонталне ефекте. Из свих претходно изнетих разлога, Комисија је сва три релевантна тржишта производа, географски дефинисала на националном нивоу, односно као тржиште Републике Србије, у складу са својом надлежношћу.

Процењујући евентуалне вертикалне ефекте ове концентрације, имајући у виду да се пословне активности учесника ове концентрације „допуњују“, у смислу вертикалног низа пословних активности у производно - прометном циклусу (продаја хардвера и друге рачунарске опреме – набавка хардвера и друге рачунарске опреме и њихова даља „надградња“ одговарајућим софтверским решењима, у циљу њихове продаје финалним корисницима), Комисија је оценила да ова концентрација неће узроковати негативне вертикалне ефекте на дефинисаном релевантном тржишту малопродаје рачунара и рачунарских компоненти, укључујући и преносне рачунаре, имајући у виду да на преостала два релевантна тржишта, стицалац контроле није ни присутан нити активан.

Када говоримо о значају циљног друштва као добављача стицалоца контроле, из података достављених Комисији несумњиво произилази да је друштво „Alti“, по критеријуму вредности остварених набавки, његов највећи и најзначајнији добављач hardware уређаја и компоненти. Тако на пример у 2013. години, „Ppointer“ је реализовао продају hardware уређаја и компоненти у вредности од РСД 225.839.000,00. Од друштва „Alti“ извршена је набавка поменуте опреме у вредности од РСД 67.120.000,00 односно око 30% од укупне набавке hardware уређаја и компоненти. У 2014. години компанија „Ppointer“ је реализовала продају hardware уређаја и компоненти у вредности од РСД 1.481.725.000,00. Од друштва „Alti“ извршена је набавка поменуте опреме у вредности од РСД 1.064.216.652,00, односно око 72% од укупне набавке hardware уређаја и компоненти. У 2015. години друштво „Ppointer“ је реализовало продају hardware уређаја и компоненти у вредности од РСД 2.109.349.156,00. Од друштва „Alti“ извршена је набавка поменуте опреме у вредности од РСД 1.073.629.173,00, односно 51% од укупне набавке hardware уређаја и компоненти.

Стицалац контроле је у свом поднеску Комисији доставио процену тржишних удела циљног друштва на сваком од претходно понуђених географски дефинисаних релевантних тржишта производа. Ове процене дате су на основу података добијених од компаније GfK Group (Gesellschaft fur Konsumforschung). Реч је о интернационалној компанији која се бави истраживањем тржишта и активно послује у више од сто земаља широм света. Један од три тржишна сектора чијим се истраживањима ова компанија бави, управо је сектор малопродаје и технологије (GfK Retail and Technology).

Процењене вредности тржишних удела циљног друштва на овим тржиштима добијене су стављањем у однос укупних агрегатних вредности оствареног годишњег промета на сваком од њих и годишњег прихода од продаје које је циљно друштво на њима остварило обављајући своје пословне активности у периоду од 2013. до 2015. године. Тако на пример, тржишни удео циљног друштва на тржишту малопродаје аудио/видео производа и потрошачке електронике у Републици Србији у 2015. години износи око 11,5%. Од осталих конкурената, на овом тржишту треба поменути друштва

Tehnomanija са процењеним тржишним уделом од око 20,5%, СВТ око 10,7%, Merkator-Tehnika 8% Gorenje Studio 6,5%, Gigatron 6,2%, Tehnomedia 5% и Eurotehna са око 5% тржишног удела.

На тржишту малопродаје рачунара и рачунарских компоненти, укључујући и преносне рачунаре, тржишно учешће циљног друштва износи око 19%, следе Gigatron са око 13% и Tehnomanija са 8,8%, СТ Retail са 5,2%, док остали учесници на овом релевантном тржишту, попут ВС Group, Dr Tehno и Handy, имају по око 5%.

Најслабију тржишну позицију, „Alti“ заузима на тржишту малопродаје мобилних телефона и пратеће опреме, на коме тржишни удео овог друштва износи свега око 2,1%. Убедљиво најјачу позицију на овом тржишту заузимају сами мобилни оператори Telekom, Telenor и ViP, чији се збирни тржишни удео процењује на преко 60%. Осим ова три друштва, који несумњиво представљају лидере на овом тржишту, треба издвојити и друштво Handy, са тржишним уделом од око 12%.

Учесници концентрације су комплементарна друштва која превасходно послују у домену ИТ технологије. Препознавање синергетских ефеката заједничког пословања је на крају резултирало преузимањем удела у друштву „Alti“ од стране друштва „Prointer“. Као резултат наведене концентрације оствариле су се предности у пословању како за свако друштво посебно, тако и за њихове купце. Погодности за друштво „Alti“ огледају се у оптимизацији свих елемената пословања, као резултат увођења новог пословно информационог система, што за резултат има смањење оперативних трошкова, затим бољем приступу обртном капиталу, што за резултат има смањење финансијских расхода и повољније услове набавке робе и повећање обима продаје према друштву „Prointer“. За друштво „Prointer“ погодности се огледају у смањењу трошкова везаних за набавку ИТ опреме намењене продаји крајњим купцима, бржи приступ резервним деловима и потрошном материјалу коришћењем постојећих залиха у малопродајним објектима на читавој територији Републике Србије, што за резултат има смањење оперативних трошкова компаније, као и могућност увођења нових производа и услуга намењених широкој потрошњи кроз ланац малопродајних објеката, првенствено из области мобилне телефоније.

Имајући у виду све напред наведено, може се закључити да се ради о две компаније које су до сада претежно учествовале на различитим релевантним тржиштима у оквиру ИТ сектора. Друштво „Alti“ је претежно било орјентисано ка малопродаји, док је „Prointer“ орјентисан ка правним лицима која купују рачунарску опрему за сопствене потребе и врше увођење пословних програмских решења, из чега произилази да предметна концентрација не би изазвала негативне последице на претходно географски дефинисаним релевантним тржиштима производа.

6. Мера заштите конкуренције

Чланом 57. став 1. Закона је прописано да ако Комисија утврди повреду конкуренције, односно другу повреду овог закона, одредиће меру заштите конкуренције, меру отклањања повреде конкуренције, односно другу управну меру прописану овим законом.

Чланом 68. Закона је прописано да ће се учеснику на тржишту одредити мера заштите конкуренције, у облику обавезе плаћања новчаног износа у висини највише 10% од укупног годишњег прихода оствареног на територији Републике Србије и, обрачунаога у складу са чланом 7. овог закона, ако спроведе концентрацију за коју није издато одобрење за спровођење у смислу члана 65. овог закона.

Комисија је у поступку одређивања мере заштите конкуренције применила одредбе чл. 57. и 68. Закона и Уредбу о критеријумима за одређивање висине износа

који се плаћа на основу мере заштите конкуренције и процесног пенала, начину и роковима њиховог плаћања и условима за одређивање тих мера („Службени гласник РС“ бр.50/2010 - у даљем тексту: Уредба о критеријумима), као и методологију за утврђивање висине новчаног износа мере заштите конкуренције дефинисану Смерницама за примену Уредбе за одређивање висине износа који се плаћа на основу мере заштите конкуренције и процесног пенала (у даљем тексту: Смернице), а које су донете и у примени од 19.05.2011. године (објављене и доступне на званичној интернет страници Комисије www.kzk.gov.rs).

Према члану 7. став 1. Закона, годишњи приход учесника на тржишту утврђује се у висини укупног годишњег прихода оствареног на територији Републике Србије пре опорезивања, за обрачунску годину која претходи години у којој је покренут поступак. Година која је претходила покретању поступка је 2015. година. Годишњи приход друштва „Prointer“, у смислу Закона, за 2015. годину (пословни, финансијски и остали приходи), према редовном годишњем финансијском извештају за 2015 годину, који је доступан на интернет страници Агенције за привредне регистре Републике Србије је утврђен у износу од 2.687.335.000,00 динара.

Наведени податак о утврђеном износу годишњег прихода у смислу Закона, слаже се са информацијом коју је странка у поступку доставила у поднеску број 6/0-03-23/2017-8, од 22. фебруара 2017. године . Стога, Комисија овај износ користи приликом одмеравања износа мере заштите конкуренције и сматра га неспорним.

Применом методологије дефинисане Смерницама, Комисија је приступила одређивању основног износа мере. Поред оцене законских критеријума за изрицање мере заштите конкуренције, Комисија на основу Уредбе о критеријумима утврђује постојање евентуалних осталих критеријума за увећање, односно смањење основног износа мере заштите конкуренције. Комисија у конкретном случају није утврдила постојање „отежавајућих“ околности које би утицале на увећање основног износа мере заштите конкуренције.

Приликом одређивања висине износа који се плаћа на основу мере заштите конкуренције, , Комисија је имала у виду, као олакшавајуће околности, чињеницу да странка у поступку није била свесна да својом радњом може повредити Закон, али је према околностима по којима је радња предузета и с обзиром на своја својства, била дужна и могла бити свесна те могућности. Странка у поступку је у току његовог трајања, добровољно сарађивала са Комисијом у циљу бржег, ефикаснијег и економичнијег окончања поступка. Осим тога, Комисија је ценила и чињеницу да је странка у поступку уредно поднела пријаву концентрације 2015. године када је „Prointer“ стекао 50% удела у друштву „Alti“. Комисија је узела у обзир и износ таксе од 3.047.357,50 динара (словима: тримилiona четрдесетседам хиљада тристотинепедесетседам и 50/100) динара, која је морала бити уплаћена Комисији да је пријава поднета у складу са чланом 63. Закона

Примењујући све раније наведене критеријуме, Комисија је странци у поступку одредила меру заштите конкуренције у новчаном износу од 6.718.337,50 (словима: шест милиона седамсто осамнаест хиљада тристотинепедесетседам и 50/100) динара, што у складу са Законом представља износ мањи од 10% од укупног годишњег прихода оствареног на територији Републике Србије, обрачунатог у складу са чланом 7. Закона.

Уважавајући све објективне околности у овом конкретном случају, а имајући у виду да би концентрација била одобрена да је пријављена и да није имала негативни ефекат на конкуренцију на тржишту Републике Србије, у складу са Законом, Уредбом о критеријумима за одређивање висине износа који се плаћа на основу мере заштите конкуренције и процесног пенала, начину и роковима њиховог плаћања и условима за одређивање тих мера и Смерницама, Комисија је оценила да новчани износ мере

заштите конкуренције одређен у овом поступку, првенствено треба да има одвраћајући ефекат на овакво понашање учесника на тржишту са циљем поштовања Закона.

На основу утврђеног чињеничног стања, одлучено је као у ставу I и ставу II диспозитива овог решења.

У складу са чл. 57. став 1. и чл. 68. став 1. тачка 4. одлучено је као у ставу III диспозитива решења. Сагласно претходном, као и на основу одредбе члана 57. став 3. Закона, којом је прописано да се наплата новчаног износа одређене управне мере врши у корист буџета Републике Србије, одлучено је као у ставу IV диспозитива овог решења. Рок за поступање по налогу утврђеном у ставу V диспозитива, одређен је на основу члана 68. став 2. Закона и члана 4. Уредбе о критеријумима за одређивање висине износа који се плаћа на основу мере заштите конкуренције и процесног пенала, начину и роковима њиховог плаћања и условима за одређивање тих мера. Оцењујући финансијску снагу учесника на тржишту коме је одређена мера заштите конкуренције, према јавно доступним подацима који потврђују његову финансијску способност у моменту одређивања мере заштите конкуренције, а нарочито имајући у виду висину новчаног износа одређене мере, Комисија налази да је разуман и оправдан рок за поступање утврђен у ставу V диспозитива овог решења, као и за достављање доказа Комисији о извршеној уплати, предвиђен ставом VI диспозитива.

Упутство о правном средству:

Ово решење је коначно у управном поступку.

Против овог решења може се покренути управни спор тужбом која се подноси Управном суду, у року од 30 дана од дана пријема решења.

Председник Комисије
Др Милоје Обрадовић